

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **K. S.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 1. 2021, č. j. CPR-40012-3/ČJ-2020-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 9. 2021, č. j. 41 A 4/2021 - 64,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému opatrovníkovi Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **3 400 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud vyzývá opatrovníka žalobce, aby ve lhůtě **1 týdne** od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být odměna ustanoveného opatrovníka vyplacena.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 13. 11. 2020, č. j. KRPB-201688-27/ČJ-2020-060022-SVZ, rozhodla Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3. a 4. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o správním vyhoštění žalobce a stanovila dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 3 roky. V záhlaví citovaným rozhodnutím žalovaná částečně změnila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve výroku týkajícím se délky doby, po

kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, a to ze 3 let na 2 roky. Ve zbylé části rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované Krajský soud v Brně zamítl. K námitce týkající se stanovení doby zákazu vstupu uvedl, že rozhodnutí správních orgánů považuje za přezkoumatelné, byť na samé hranici. Žalovaná odůvodnila snížení hranice o jeden rok pouze tím, že žalobci nelze přičítat k tíži porušení zákona o pobytu cizinců překročením státní hranice v úkrytu. Krajský soud pak konstatoval, že ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, které tvoří spolu s rozhodnutím žalované jeden celek, odůvodnění ob stojí. Délku uloženého správního vyhoštění nepovažoval za nepřiměřenou. Za porušení zákona, kterého se žalobce dopustil, lze stanovit zákaz vstupu až v délce trvání 5 let, přičemž žalobci byla stanovena v dolní polovině této sazby.

II. Argumenty kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel nesouhlasil s krajským soudem v tom, že žalovaná dostatečně zdůvodnila dobu uloženého zákazu vstupu na území států Evropské unie. Uvedl, že je třeba, aby správní orgány správní uvážení popsaly natolik, aby byla následně soudně přezkoumatelná. S ohledem na skutečnost, že žalovaná dobu zákazu změnila, bylo její povinností, aby nový výrok podpořila komplexní úvahou se zahrnutím všech relevantních okolností. Tuto absenci uvážení nelze „omlouvat“ zásadou jednotnosti správního řízení

[5] Spolu s kasační stížností podal stěžovatel také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že kasační stížností může být napaden pouze způsob rozhodování správního soudu, který blíže nekomentovala.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Následně se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). K novelizaci soudního řádu správního v otázce přijatelnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud vyjádřil ve své judikatuře opakovaně a pro úplnost na ni na tomto místě pouze odkazuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021 - 28, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS).

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

pokračování

[10] Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl dne 24. 10. 2020 kontrolován hlídkou policie v dodávce na dálnici D1. Bylo zjištěno, že přicestoval bez platného cestovního dokladu a povolení k pobytu. Z jeho výslechu vyplynulo, že vycestoval z Turecka letecky do Srbska, přičemž při této cestě využil svůj cestovní pas. Následně cestoval pěšky do Rumunska, kde se potkal s přáteli. Po několika dnech potkali řidiče kamionu, který jim slíbil, že je za 500 EUR převezde do Německa. Řidič je vysadil asi po dvou dnech jízdy, avšak nevěděli, kde se nachází. Pokračovali tedy znovu pěšky a narazily na další státní občany Turecka, takže se s nimi dohodli, že budou cestovat společně s nimi v jejich automobilu. Při cestě však byli kontrolováni hlídkou policie. Uvedl, že svůj cestovní doklad zahodil, neboť byl zničený. O azyl před tím nikde nežádal. Cílem jeho cesty bylo Německo nebo jiná země Evropské unie. Neměl v úmyslu přicestovat do České republiky. Nemá zde žádné rodinné vazby. Jeho manželka, sourozenci a rodiče žijí v Turecku.

[11] Stěžovatel namítal, že žalovaná neodůvodnila dostatečně délku doby, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Krajský soud považoval odůvodnění této doby za přezkoumatelné, byť na samotné hranici. K povaze správního řízení uvedl, že toto tvoří v zásadě jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí, a není tedy vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravit vady řízení před správním orgánem prvního stupně (srov. k tomu obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, č. j. 4 As 184/2018 - 40, nebo ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 Azs 459/2018 - 26, ad.). Krajský soud poukázal na to, že žalovaná změnila výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že snížila dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup, z délky 3 roky na 2 roky. Tuto změnu odůvodnila tím, že nebylo možné stěžovateli klást k tíži to, že přicestoval v úkrytu. Svou úvahou tedy pouze korigovala předchozí úvahy učiněné již v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, což judikatura Nejvyššího správního soudu v zásadě připouští. Rozhodnutí tak nelze považovat za nepřezkoumatelné. Nejvyšší správní soud neshledal, že krajský soud tímto odůvodněním jakkoli vybočil z mezí dosavadní judikatury, nebo že by jakkoli jinak pochybil.

[12] Krajský soud nepovažoval samotnou délku zákazu vstupu na území členských států Evropské unie za nepřiměřenou, a to s ohledem na okolnosti vstupu stěžovatele na území České republiky a s ohledem na další skutkové okolnosti dané věci. Připomenul, že doba zákazu byla stanovena v dolní polovině hranice pro stanovení délky (až 5 let). Nejvyšší správní soud ani zde nesouhlasí s tím, že by se krajský soud jakkoli odchýlil od dřívější judikatury zdejšího soudu (srov. např. rozsudek ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016 - 41, nebo ze dne 23. 9. 2021, č. j. 4 Azs 84/2021 - 52).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že jsou naplněny podmínky § 104a s. ř. s., jak je již shora uvedeno. Kasační stížnost pro uvedené shledal nepřijatelnou a odmítl ji. Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť

o kasační stížnosti rozhodl bez zbytečného odkladu po nezbytném poučení účastníků a učinění dalších úkonů.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[15] Usnesením krajského soudu ze dne 19. 7. 2021, č. j. 41 A 4/2021 - 44, byl stěžovateli ustanoven opatrovníkem Mgr. Ladislav Bárta, advokát se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava. Podle § 35 odst. 10, věty poslední, s. ř. s. zástupce (opatrovník) ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle věty první téhož ustanovení zástupci (opatrovníkovi) stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[16] Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému opatrovníkovi odměnu za jeden úkon právní služby, a to podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. téže vyhlášky], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 13 odst. 4 téže vyhlášky]. Ustanovený opatrovník před Nejvyšším správním soudem ani před krajským soudem nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Celková odměna proto činí částku ve výši 3 400 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[17] Nejvyšší správní soud výrokem IV. vyzval opatrovníka stěžovatele ke sdělení čísla bankovního účtu, na který má být odměna vyplacena. Určil mu k tomu lhůtu 1 týdně, kterou vyhodnotil jako přiměřenou povaze požadovaného úkonu. V případě neuposlechnutí výzvy ve stanovené lhůtě může být opatrovníku uložena pořádková pokuta podle § 44 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu